

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: (...)Funduszu

(...)z siedzibą w W.

przeciwko dłużnikowi: M. T.

o: nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu z zaznaczeniem przejścia

uprawnienia na rzecz nabywcy wierzytelności

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia

20 września 2013 r. sygn. akt XII Co 9146/13,

postanawia: -

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

1. nadać klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym w dniu 27 sierpnia 2012 r. przez Sąd Rejonowy w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie I Nc-e 1369152/12 na rzecz(...) (...) (...)z siedzibą w W.;

2. zasądzić od dłużnika M. T. na rzecz wierzyciela (...) (...)z siedzibą w W. kwotę 127 (sto dwadzieścia siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego;

II. zasądzić od dłużnika M. T. na rzecz wierzyciela(...) (...)z siedzibą w W. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt II Cz 782/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 20 września 2013 r. oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wnioskodawca C. (...) (...)z siedzibą w W. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty z dnia 27-8.2012 roku wydanemu w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. VI Nc-e 1369152/12, którym zasądono od pozwanego na rzecz (...) S.A. Odział w Polsce z siedzibą w W. kwotę żadaną w pozwie. Do wniosku dołączył uwierzytelnioną przez radcę prawnego w trybie art. 129 §2 i 3 k.p.c, kopię umowy cesji wierzytelności z dnia 21 listopada 2012 roku z podpisami notarialnie poświadczonymi.

Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 788 §1 k.p.c, jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, Sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

W tym zakresie wnioskodawca dołączył wprawdzie do wniosku poświadczoną w trybie art. 129 §§ 2 i 3 k.p.c. przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego radcą prawnym kserokopię umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 listopada 2012 roku, jednakże na podstawie treści dołączonego do wniosku załącznika nr 1 do tej umowy, nie można jednoznacznie stwierdzić, czy dotyczyła ona również wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty objętego wnioskiem, gdyż załącznik ten nie zawiera oznaczenia Sądu, który wydał orzeczenie, daty jego wydania, ani nawet pełnej sygnatury akt sprawy. Wprawdzie treść załącznika wystarczająco wskazuje na fakt, iż nakaz zapłaty pochodzi z Sądu Rejonowego w Lublinie, ale w ramach tego Sądu funkcjonują dwa Wydziały uprawnione do orzekania w elektronicznym postępowaniu upominawczym w powyższym zakresie, których orzeczenia w części obejmującej numer sprawy mogą się pokrywać.

Z tego względu w ocenie Sądu Rejonowego istotnym jest zwłaszcza w przypadku dokonywania cesji znacznych pakietów, często drobnych wierzytelności wynikających z umów o powszechnie dostępne produkty bankowe, aby konkretny tytuł wykonawczy został oznaczony pełną sygnaturą akt sprawy, uwzględniającą poza numerem także oznaczenie wydziału Sądu, w którym zapadło orzeczeniem, czego należy wymagać zwłaszcza od profesjonalnych pełnomocników.

Uwzględniając powyższe w ocenie Sądu Rejonowego w oparciu o przedłożone do akt sprawy odpisy dokumentów, brak było wystarczających podstaw do weryfikacji i przyjęcia, iż wnioskodawca nabył wierzytelność tożsamą z wierzytelnością stwierdzoną wskazanym we wniosku klauzulowym nakazem zapłaty, dlatego wniosek oddalił, (art. 788 §1 k.p.c.)

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył zażaleniem wnioskodawca, zarzucając naruszenie art. 788 §1 k.p.c. przez błędne przyjęcie, że nie zostały spełnione wymogi powyższego przepisu dotyczące udokumentowania następstwa prawnego dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym, skutkiem czego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został oddalony.

Z powołaniem na powyższe wnioskodawca wnosił o zmianę postanowienia i nadanie klauzuli wykonalności wskazanemu orzeczeniu zgodnie z wnioskiem, ewentualnie uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

3

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne. Sąd Okręgowy dokonując oceny przedłożonych wraz z wnioskiem odpisów dokumentów poświadczonych za zgodność przez zastępującego wnioskodawcę radcę prawnego uznał, wbrew temu co stwierdził Sąd Rejonowy, że wykazują one w sposób dostateczny, spełnienie przesłanek z art. 788 §1 k.p.c, do nadania klauzuli

wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 27.8.2012 roku wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie VI Nc-e 1369152/12 z przejściem uprawnień na rzecz wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności uznał za wystarczające twierdzenia wnioskodawcy podniesione w zażaleniu, że na podstawie umów sprzedaży wierzytelności załączonych do wniosku można ustalić, że nakaz zapłaty wskazany we wniosku dotyczył wierzytelności będącej przedmiotem przelewu.

W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności sąd ogranicza się jedynie do badania tego, czy dokument, któremu ma nadać klauzulę, odpowiada warunkom formalnym tytułu egzekucyjnego oraz czy zachodzą okoliczności faktyczne uzasadniające ujawnienie w klauzuli wzmianek przewidzianych w art. 788-794 k.p.c. W postępowaniu tym sąd nie może wnikać ani w treść tytułu egzekucyjnego, ani też kwestionować istnienia uprawnienia wierzyciela lub obowiązku dłużnika.

Z powyższego wynika, że Sąd w tym postępowaniu badając dokumenty pod względem formalnym powinien ustalić, czy nie zachodzi sytuacja oczywistej omyłki, tak aby wydane orzeczenie odpowiadało prawu. W takiej sytuacji Sąd może zwrócić się do wnioskodawcy w celu wyjaśnienia ewentualnej wątpliwości w trybie art. 207 §3 k.p.c, który znajduje tu odpowiednie zastosowanie. Zobowiązanie strony, a w szczególności profesjonalnego pełnomocnika w powyższym trybie do zajęcia dodatkowego stanowiska, służy wyjaśnieniu okoliczności sprawy i ma zapobiegać wydaniu oczywiście błędnego orzeczenia na posiedzeniu niejawnym, czyli bez udziału stron.

Pominięcie przez Sąd Rejonowy takiej procedury nie pozbawia strony wykazywania w zażaleniu, że przy wydaniu orzeczenia doszło do oczywistej omyłki, która powinna być przez stronę sprostowana w dalszym toku postępowania.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że zgodnie z §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 listopada 2012 roku w sprawie przekazania rozpoznawania spraw w elektronicznym postępowaniu upominawczym (Dz. U. z 2012 roku, poz. 1348) - Sądowi Rejonowemu Lublin - Zachód w Lublinie przekazuje się rozpoznawanie spraw w elektronicznym postępowaniu upominawczym z właściwości innych sądów rejonowych.

Właściwy Wydział do rozpoznawania spraw w epu wskazuje §1 pkt 18 ppkt f Zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 czerwca 2012 roku w sprawie utworzenia wydziałów w sądach rejonowych (Dz. Urz. M.S. z 2012 roku, poz. 95), zgodnie z którym właściwym do rozpoznawania spraw w epu jest VI Cywilny Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie i jest to jedyny wydział w Polsce, który rozpatruje sprawy w tym trybie.

Niezależnie od powyższego porównanie danych zawartych w nakazie zapłaty i postanowieniu o nadaniu klauzuli wykonalności na k. 3 akt oraz danych z załącznika do umowy przelewu wierzytelności na k. 10 akt pozwalają na ustalenie, że przedmiotem przelewu była wierzytelność stwierdzona nakazem zapłaty z dnia 27.8.2012 roku.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. i art. 13 §2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadał klauzulę wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnienia na rzecz wnioskodawcy - C. (...)(...) z siedzibą w W..

4

O kosztach postępowania klauzulowego orzeczono na podstawie art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art. 71 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) i §10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.), które obejmują opłatę stałą od wniosku w wysokości 50 zł, wynagrodzenie radcy prawnego zastępującego wnioskodawcę w wysokości 60 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, łącznie 127 zł.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c. i art. 71 pkt 3 w zw. z art. 19 ust. 3 pkt 2 i art. 12 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

(Dz.U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) i § 10 ust. 1 pkt 13 w zw. z §12 ust. 2 pkt 1 wskazanego powyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.)